Raad van State

200708863/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/44325 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 11 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 december 2007, verzonden op 12 december 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat hij onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, nu tussen de datum van inbewaringstelling en de datum van uitzetting twaalf dagen zijn verstreken en hij redelijkerwijs binnen drie dagen een vlucht naar Londen had kunnen aanvragen, aangezien de vreemdeling in het bezit was van een in het Verenigd Koninkrijk afgegeven vluchtelingenpaspoort en tijdens het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling een concreet woonadres in had genoemd. Daartoe betoogt hij, samengevat weergegeven, dat volgens de paragrafen A4/6.3 en A4/6.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) de vreemdeling in verband met zijn uitzetting diende te worden overgedragen aan de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V), de uitzetting over het algemeen plaatsvindt via een van de uitzetcentra en vreemdelingen die reeds in bewaring zijn gesteld, daartoe naar een uitzetcentrum worden overgebracht. Niet is gebleken dat hij de uitzetting van de vreemdeling niet zo spoedig als mogelijk ter hand heeft genomen, nadat de vreemdeling naar het uitzetcentrum was overgebracht en zijn dossier was overgedragen aan de DT&V, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Volgens paragraaf A4/6.3 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, is de DT&V, behoudens enkele uitzonderingen, verantwoordelijk voor het nemen van maatregelen voor de uitzetting.

Volgens paragraaf A4/6.4 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, vindt uitzetting over het algemeen plaats via een van de uitzetcentra en worden vreemdelingen die reeds in vreemdelingenbewaring zijn gesteld, op basis van de eerder opgelegde vrijheidsontnemende maatregel overgebracht naar een uitzetcentrum.

2.1.2. De vreemdeling is op 27 november 2007 overgebracht naar een uitzetcentrum. Op 28 november 2007 heeft de staatssecretaris ten behoeve

van hem een vlucht naar aangevraagd. Op 3 december 2007 is de vreemdeling met deze vlucht uitgezet.

2.1.3. Hoewel de staatssecretaris geen verklaring heeft gegeven voor het feit dat de vreemdeling eerst op de zesde dag van de bewaring naar een uitzetcentrum is overgebracht, heeft hij reeds de dag na de overbrenging een vlucht naar ten behoeve van de vreemdeling aangevraagd. De staatssecretaris heeft gehandeld in overeenstemming met het beleid als hiervoor onder 2.1.1. weergegeven. Hoewel niet is gebleken dat hij in dit geval op onderdelen van de uitzettingsprocedure niet sneller had kunnen handelen, is wat betreft het verloop van de hiervoor beschreven handelingen in zijn geheel geen sprake van een inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid, zodat geen grond bestaat de bewaring om die reden onrechtmatig te achten.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 22 november 2007 van de staatssecretaris alsnog ongegrond verklaren, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen en omdat aan de overige hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 11 december 2007 in zaak nr. 07/44325;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.
IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

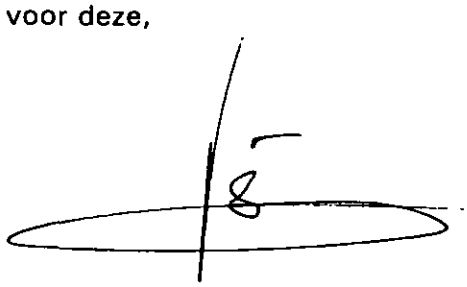
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

347-551.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

POLITIE

• Amsterdam-Amstelland

2711.26.0107.

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Wiersma
Telefoon 020-5598161
Fax 020-5598280

V-nummer / Zaak / Zaak - 22/11/2007
Datum 22/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND ontvangst datum:	26 NOV 2007	
Registratie in INDIS	naam mdw:	
	datum:	unit:
Invoer- controle	naam mdw:	
	datum:	unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Johannes Auke Wiersma, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Syrië
Nationaliteit(en)	: Rusland, Burger van
Geslacht	: mannelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

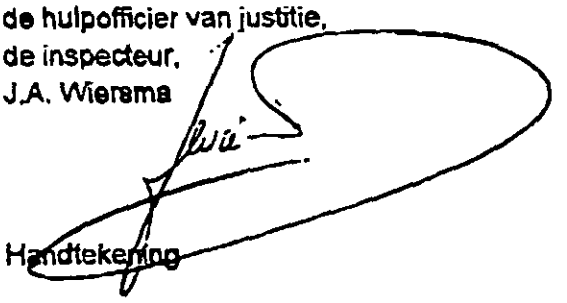
De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Amsterdam
Datum	: 22/11/2007
Tijd	: 18:30 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,

ONTVANGST TIJD 27. NOV. 14:33 AFDRUK TIJD 27. NOV. 15:02

de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.A. Wiersma

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

ONTVANGST TIJD 27. NOV. 14:33 AFDRUK TIJD 27. NOV. 15:02

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/44325

V-nr.:

inzake: , geboren op , van (gestelde) Russisch-Syrische nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. H. Loth, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. T. Nauta, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 22 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 26 november 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Op 3 december 2007 heeft verweerder de vrijheidsontnemende maatregel opgeheven en is eiser naar het Verenigd Koninkrijk uitgezet. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 4 december 2007. Eiser en verweerder hebben zich aldaar laten vertegenwoordigen door hun voornoemde gemachtigden.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.
De oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel is van meet af aan onrechtmatig geweest omdat vanaf het begin bekend is geweest dat eiser in het bezit was van een Engels vluchtelingenpaspoort op grond waarvan verblijf in Nederland is toegestaan. De omstandigheid dat eiser is aangehouden op verdenking van winkeldiefstal doet hieraan niet af. Eiser had dus rechtmatig verblijf en mocht in het geheel niet in bewaring worden gesteld. Derhalve dient aan eiser een schadevergoeding toegekend te worden voor de gehele periode dat hij aan de maatregel onderworpen is geweest.
Subsidiair heeft eiser naar voren gebracht dat hij op 22 november 2007 in bewaring gesteld en eerst op 28 november 2007 is er een vlucht aangevraagd. Gelet op de zeer concrete aanknopingspunten met het Verenigd Koninkrijk, betekent dit dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.
De oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel is rechtmatig geweest. Weliswaar geeft het Britse vluchtelingenpaspoort van eiser een soort circulatierecht in verschillende andere landen, waaronder Nederland, maar dit neemt niet weg dat eiser zich aan de overige voorwaarden dient te houden die ook voor andere vreemdelingen gelden, zoals het vereiste dat er geen bezwaren uit hoofde van de openbare orde jegens de vreemdeling mogen rijzen. Met de verdenking terzake een misdrijf is een einde gekomen aan het uit het circulatierecht voortvloeiende verblijfsrecht van eiser. Voorts heeft eiser met voldoende voortvarendheid gehandeld inzake de terugkeer van eiser. Eiser kon eerst op 27 november 2007 worden uitgeplaatst naar een Huis van Bewaring, waarop de Dienst Terugkeer en Vertrek de regie heeft overgenomen en een vlucht heeft kunnen aanvragen. Nu de vlucht meteen een dag na uitplaatsing is geboekt, heeft verweerder voldoende voortvarend gehandeld en bestaat er geen aanleiding voor de toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank overweegt het volgende.

De rechtbank stelt vast dat de bewaring na de indiening van het beroep is opgeheven. Thans moet worden beoordeeld of er gronden zijn om schadevergoeding toe te kennen.

De rechtbank volgt eiser niet in de eerste klacht die luit dat eiser uit hoofde van het aan zijn vluchtelingenpaspoort gekoppelde circulatierecht rechtmatig verblijf had en verweerder dus niet bevoegd was hem in bewaring te stellen met als grondslag 'illegaal verblijf'. In het bij eiser aangetroffen Britse vluchtelingenpaspoort staat op de pagina met de personalia vermeld dat dit document geldig is voor verblijf voor maximaal drie maanden zonder visum in een aantal landen, waaronder Nederland. Eiser heeft in het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling verklaard dat hij op 24 oktober 2007 Nederland per trein is ingereisd. Gelet op het voorgaande overweegt de rechtbank dat eiser in beginsel inderdaad uit hoofde van dit circulatierecht rechtmatig in Nederland verbleef. Dit betekent evenwel niet dat eiser niet hoefde te voldoen aan de algemene vereisten die gelden voor vreemdelingen in de zogeheten 'vrije termijn'. De rechtbank volgt verweerder dan ook in het argument dat eisers verblijfsrecht hier te lande is komen te vervallen met het ontstaan van een openbare-ordebezwaar naar aanleiding van de verdenking van winkeldiefstal. De rechtbank wijst in dit verband op artikel 12, eerste lid, onder d, van de Vw 2000.

Wat de tweede grief, de voortvarendheid van verweerder, betreft, stelt de rechtbank vast dat eiser op 22 november 2007 in bewaring is gesteld. Op 27 november 2007 is eiser uitgeplaatst naar een Huis van Bewaring. Voorts is op 28 november 2007 een vlucht aangevraagd naar . Op 3 december 2007 is eiser ten slotte via deze vlucht uitgezet. Tussen de aanvangsdatum van de inbewaringstelling en de uitzetting zijn twaalf dagen verstreken. De rechtbank is van oordeel dat dit tijdsverloop geen blijk geeft van voldoende voortvarendheid, nu verweerder vanaf het begin de beschikking heeft gehad over het vluchtelingenpaspoort van eiser, waaruit een sterk aanknopingspunt met het Verenigd Koninkrijk voortvloeide. Bovendien heeft eiser tijdens het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling een concreet woonadres in weten op te noemen. Gelet op de beschikbaarheid van de voornoemde gegevens heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank dan ook te lang gewacht met het aanvragen van een vlucht naar . Bij haar oordeelsvorming inzake de voortvarendheid heeft de rechtbank de reeks recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State inzake de beoordeling van de voortvarendheid betrokken, onder meer de uitspraken van 8 november 2007 (200706730/01) en van 21 november 2007 (200707283/1).

Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd te achten is geweest. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard.

De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen vanaf de derde dag van de inbewaringstelling, te weten 24 november 2007. Naar het oordeel van de rechtbank had verweerder redelijkerwijs met de beschikbare gegevens binnen drie dagen een vlucht naar kunnen aanvragen.

Ten aanzien van de hoogte van het bedrag overweegt de rechtbank als volgt. Gelet op de verdenking terzake een strafbaar feit ziet de rechtbank aanleiding het wettelijk vastgestelde bedrag van € 70,-- per dag dat eiser in het Huis van Bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, met de helft te matigen, derhalve in totaal € 315,-- (9 maal € 35,--).

Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,-- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,--, wegingsfactor 1).

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 315,-- (zegge: driehonderd en vijftien euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 644,-- (zegge: zeshonderd en vierenveertig), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 11 december 2007 door mr. drs. H.J.M. Baldinger, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 12 DEC 2007

Conc.: AS
Coll: PD
D: B

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
18 DEC 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.H.M. van Wijk
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 11 december 2007
met kenmerk 07/44325

Inzake:

met IND-kenmerk 0711.26.0187
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. H. Loth
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 52
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mw. mr. A.H.M. van Wijk
070-779 4923

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 11 december 2007, verzonden op 12 december 2007, met kenmerk AWB 07/44325, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 22 november 2007 gegrond heeft verklaard en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 315,-- (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 22 november 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet (hierna: Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd.

Bij uitspraak van 11 december 2007, met kenmerk AWB 07/44325, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend ten bedrage van € 315,--.

3. Standpunt Staatssecretaris van Justitie

3.1. De Staatssecretaris van Justitie heeft een grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2 en 3 van de uitspraak het volgende:

> "(...) Tussen de aanvangsdatum van de inbewaringstelling en de uitzetting zijn twaalf dagen verstreken. De rechtbank is van oordeel dat dit tijdsverloop geen blijk geeft van voldoende voortvarendheid, nu verweerder vanaf het begin de beschikking had over het vluchtelingenpaspoort van eiser, waaruit een sterk aanknopingspunt met het Verenigd Koninkrijk voortvloeide. Bovendien heeft eiser tijdens het gehoor voorafgaand aan de inbewaringstelling een concreet woonadres in weten op te noemen. Gelet op de beschikbaarheid van de voornoemde gegevens heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank dan ook te lang gewacht met het aanvragen van een vlucht naar . Bij haar oordeelsvorming inzake de voortvarendheid heeft de rechtbank de *reeks recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State inzake de beoordeling van de voortvarendheid betrokken, onder meer de uitspraken van 8 november 2007 (200706730/01) en van 21 november 2007 (200707283/1). Hieruit volgt dat de toepassing van de* vrijheidsontnemende maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd te achten is. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard."

En:

> "De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen vanaf de derde dag van de inbewaringstelling, te weten 24 november 2007. Naar het oordeel van de rechtbank had verweerder redelijkerwijs met de beschikbare gegevens binnen drie dagen een vlucht naar kunnen aanvragen."

Toelichting

3.3. De rechtbank oordeelt in haar uitspraak dat verweerder redelijkerwijs binnen drie dagen een vlucht naar Londen had kunnen aanvragen. Door dit te oordelen gaat de rechtbank er ten onrechte aan voorbij dat ingevolge het beleid van verweerder de vreemdeling in verband met zijn uitzetting dient te worden overgedragen aan de Dienst Terugkeer en Vertrek die verantwoordelijk is voor de effectuering van de uitzetting, dat de uitzetting over het algemeen plaats vindt via één van de uitzetcentra en dat vreemdelingen die reeds in vreemdelingenbewaring zijn gesteld, daartoe naar een uitzetcentrum worden overgebracht (A4/6.3 en A4/6.4 Vc).

3.4. Verweerder heeft conform zijn beleid gehandeld. Appellants overbrenging naar het uitzetcentrum heeft op 27 november 2007 plaatsgevonden. Op 28 november 2007 heeft verweerder ten behoeve van appellant een vlucht naar geboekt. Nu niet is gebleken dat nadat appellant was overgebracht naar het uitzetcentrum en het dossier was overgedragen aan de Dienst Terugkeer en Vertrek, verweerder niet zo spoedig als mogelijk appellants uitzetting ter hand heeft genomen, heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat verweerder te lang heeft gewacht met het aanvragen van een vlucht. Derhalve heeft de rechtbank het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen en de beslissing op pagina 3 van de uitspraak. Gegrond bevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris van Justitie verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 18 december 2007

Gemachtigde

mr. A.H.M. van Wijk
procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30125
2500 GC Den Haag
telefoon 070 – 779 4223
telefax 070 – 779 4545